

որ ըրի ի Պօլիս, բոլորն ալ հանդերձ  
շահովն հատուցի, և չմնաց պարտք  
Լթոռին վերայ, զոր հասարակելի  
պատճառաւ ըրած էր: «Բայց, կ'ը-  
սէ, դատ արասցէ Լստուած ընդ  
մեզ և ընդ հակառակորդսն մեր, զի  
ի յետին դառն աղքատութեան և ի  
չքաւորութեան զմեզ հասուցին սոպո-  
ազգն Յունաց: Այսան որոյ էս մե-  
ղապարտ Գրիգոր պետոս կոչեցեալ  
սպասաւոր սրբոյ Լթառոյս, իբր ան-  
դարձ և կտակ գրեմ զկնի մեր եկե-  
լոցդ, մի և մի իւրիք հաւատայք Յու-  
նաց և Լատինացոց, զի այլազգիքն  
միայն վասն արծաթոյ նեղեն զմեզ,  
այլ սորա վասն սուրբ հաւատոյս մե-  
րոյ և մեր բաժին սուրբ Տեղեացն և  
մերոյ Լթոռոյս են միշտ ներհակք և  
անհաշտ թշնամիք ընդ մեզ, վասն ո-  
րոյ միշտ պատրաստ լինել պիտոյ է ի  
նոցանէ, զի էս փորձիւ իմացայ և  
ձեզ գրեցի՝ զի ծանիլիք, յորոց փր-  
կեսցէ տէր Լստուած զսուրբ Լթո-  
ռըս և զազգն մեր ի նոցա չարեացն,  
ամէն»:

Լատին միաբանութեան համար  
ալ ըրած գանգատանաց պատճառ-  
նոյն տարին սուրբ Եսթութեան Տա-  
ճարին մէջ աւերածութեան համար  
Հայ միաբան մի մահու չափ ծեծել  
նին է, որ մեծ դատերու և ծախուց  
պատճառ եղած է: Եյս դէպքս ման-  
րամասնաբար գրուած է նոր հեղի-  
նակեալ Լորուսաղէմայ ժամանակա-  
դրութեանը մէջ, ուր կը տեսնուին  
նաեւ Գրիգոր Պատրիարքին սոյն առ-  
թիւ առ Գաղղիոյ թագաւորը, առ  
երկրորդն իւր, առ դեպքանն ի Կ.  
Պօլիս, ի Հռովմա ժողովն Կարաի-  
նալաց գրած բողոքագիրներուն օրի-  
նակները:

Վերջ:

Ենողքելի մահուան անողորմ հա-  
ռածները երբ մէկ կողմէն ընդհա-  
նուր ազգին սիրտը ծանրաթախիծ  
սգով կը լեցնեն, աստուածային Նա-  
խախնամութիւնը իւր անհուն ողոր-  
մութեամբը զանիկայ միթարեւու-  
համար, կամ յառաջ կամ յետոյ իւր  
խնամքը կը յայտնէ: Եյսպէս Պապի-  
եան գերագնիւ Լմիրային մահուա-  
նէն առաջ, ամենողորմած Կոյսեր յի-  
շեցնելով Տատեան վսեմաշուք գեր-  
դաստանին բազմաժամանակեայ հա-  
ւատարմութիւնը և անձնանուէր ծա-  
ռայութիւնը, զոր կը վարէր արքու-  
նի վռնօղապետութեան պաշտօնին  
մէջ, և քանի մի տարիէ ի վեր ու-  
րիշի յանձնուած էր, այս անգամ  
վերանորոգեց նոյն բարձր պաշտօնը  
Տատեան գերապատիւ և ազգասէր  
Յովհաննէս Պէյին վերայ, զոր շնոր-  
հաւորելով ի դիմաց ընդհանուր մի-  
աբանութեանս, կը բարեմաղթեմք  
Նորին Վերապիւնութեան և բոլան-  
դակ գերդաստանին պարզերեսու-  
թիւն ի ծառայութեան և յարատե-  
ւութիւն ի յաջողութեան:

— Ուրախ եմք դարձեալ լսելով  
Օւէյթունցի չորս դիւսաւորաց ազա-  
տութիւնը, զոր ստացած են ազգա-  
յին Վարչութեան շնորհիւր, և հի-  
մակ ամեն հանգիստ ու անդորրու-  
թիւն կը վայելեն սուրբ Լթոռոյս  
փոխանորդարանին մէջ: Կը յուսամք  
որ իրենց աղաաւութեան լուրը ար-  
դէն Օւէյթուն ալ հաղորդուելով՝  
բոլոր հայրենակցացը տրոմութիւնն  
ու կասկածները ուրախութեան փո-  
խած է:

— Յայտնի է արգոյ ընթերցողաց  
Գեր. Եակոբ Սրբազան եպիսկոպոսին  
Ս. Լթոռոյս կալուածոց այցելութե-  
խրկուիլը Լմեն. Սրբազան Պատրիարք  
Հօր յատուկ հրահանգներով, որոնց

մէջ կը պարունակէր նաեւ սաստիկ  
սրտառէր՝ զգուշանալու շրջագայած  
տեղերը ձեռնադրուած լինելէ՝ իսկ  
եթէ ի ստիպել անհրաժեշտ հարկին  
պէտք ըլլայ յօգուտ եկեղեցւոյ՝ քա-  
հանայի ձեռնադրուած լինել, ժո-  
ղովրդոց և գտնուած եկեղեցականաց  
կողմէն հաստատուեն խնդրագիր ըն-  
դունել նախ հանդերձ կիքովք և յե-  
տոյ ձեռնադրել։ Եղեսիա գտնուած  
ժամանակ կ'առաջարկեն իւրեան որ  
զտիրացու Վաւիթն տէր Սարգիս  
եան ձեռնադրէ քահանայ։ Գեր-  
Յակոբ եպիսկոպոսը որքան որ կը հը-  
րաժարի, այսու ամենայնիւ թէ ժո-  
ղովրդոց և թէ Եղեսիոյ պատրիար-  
քական փոխանորդ Միթ։ Եղիշէ վար-  
դապետին սաստիկ թախանձանացը  
և դրուածեանցը զիջանելով և քահա-  
նայի մեծ կարօտութիւն ունենալին  
զգալով՝ կը ձեռնադրէ զտիրացու  
Վաւիթն ի Սեւեբեկ, ուր խրկած է-  
ին ղինքը հանդերձ ժողովրդովք եւ  
կրկին խնդրագրօք։ Հոս բաւական  
կը համարիմք միայն անոնց տուած  
յայտարարութիւնը հրատարակել։

«Եւս գրուած յայտագրոյս պատ-  
ճառն այս է, որ սուրբ Երուսաղէ-  
մի Լճեն. Եւսայի Սրբազան Պատրի-  
արք Հօր արժաննտիր փոխանորդ  
տէր Յակոբ Սրբազան Լըբեպիսկո-  
սոս հայրը հոս այցելութեան հան-  
դիպելով, մեք եւս շատ կարօտ ըլ-  
լալով քահանայի, առաջարկեցինք որ  
քահանայ մը ձեռնադրէ մեզ՝ մեր  
ընտրած տիրացուն, վասն որոյ հա-  
ղիւ բարեհաճեցաւ մեր խնդրանոց  
կատարմանը վիճակիս Լուսնորդ սբ  
Հօր վաւերացեալ գրովը, և գիւղա-  
քաղաքիս սահմանադրական բոլոր ժո-  
ղովոց խնդրագրով, միանգամայն բո-  
վանդակ ժողովրդեան արժանահայոց  
աղերսանայր նայելով, տէր Սարգիս

եան տիրացու Վաւիթն արժանաւոր  
և շնորհապարզ ընծայացուն քահա-  
նայ ձեռնադրեց մեզ, որ եւ ամենե-  
ւին մէկ դրամ չառաւ մեզմէ նուէր,  
այն սեպելով ի պատիւ Ս. Լճոռոյն  
Երուսաղէմի, և ի սէր համայն լու-  
թեան աղգիս։ Սր աղագաւ չափա-  
զանցօրէն դո՛հ և շնորհակալ ըլլալով՝  
այս յայտագիրը իրեն տուինք՝ Եւրին  
Սրբազնութեան աղիւ ու քաղաք բը  
նաւորութիւնը զեկուցանելով ըն-  
թերցողոց յայտագրոյ, որ և մնամք  
Սեւեբեկու գիւղաքաղաքիս բոլոր  
Լուսաւորչական ժողովրդովքս ե-  
րախտադէտ և բարեմաղթու Ս. Լճ-  
ոռոյն Երուսաղէմի պայծառութե՛ն,  
և սրբոյ միաբանութեան բարեւա-  
ւութեան։ (Ստորագրու-ի-նք)։

1866 Սեպտ. 26, ի Սեւեբեկ։

## ԵՐԱՍՏԱՆԻ ԵՊԻՍԿՈՍՈՍ

Սոյիս ամսոյ 15/27 էր որ սուրբ  
քաղաքիս արքունի զօրաց միւլաղիմ  
Լճի աղան տեղւոյս Մէքսիքայի հիւ-  
սպանտարանի պատուոյն նախատինք  
բերած էր անոր զավագին հետ չա-  
րաչար վարուելովը։ Եւ թէպէտ ան-  
միջապէս հասուցում մը խնդրուե-  
ցաւ քաղաքիս Սեմ. Փաշայէն, և  
յաճախ բանակցութիւններ եղան Փա-  
շային և ընդհ. հիւսպատոսին մէջ տե-  
ղը, սակայն դո՛հացուցիչ վախճան մը  
չունեցաւ։ Վասն որոյ հարկ եղաւ  
գործքը ի Կոստանդնուպօլիս ծանու-  
ցանել ընդդէմ կամաց ընդհ. հիւ-  
սպատոսին, որ կ'ուղէր հոս լըմնայ.  
բայց Լճի աղային՝ Բ. Գրան հրամա-  
նաւը այն օրերը զօրաց հետ մէկտեղ  
մեկնիլը վրայ գալով, ընդհ. հիւսպա-  
տոսը պարտաւորեցաւ եղած անցքը